

401

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach transportu drogowego i lotniczego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 18, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach transportu drogowego i lotniczego (Dz. U. Nr 41, poz. 193) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 pkt 1 skreśla się wyrazy „oraz miejskie przedsiębiorstwa taksówkowe”, a po wyrazie „planowany” dodaje się wyrazy „lub nie przekroczą straty planowanej”;
- 2) w § 2 ust. 1 pkt 1 dodaje się nowy punkt w brzmieniu: „2) miejskie przedsiębiorstwa taksówkowe — o ile osiągną zysk planowany na rok 1958”, a dotychczasowy pkt 2 otrzymuje numerację 3;
- 3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Jeżeli jednostka Państwowej Komunikacji Samochodowej nie osiągnie planowanego zysku lub zwiększy planowaną stratę, a miejskie przedsiębiorstwo taksówkowe nie osiągnie planowanego zysku, suma odpisu zasadniczego podlega zmniejszeniu o 10% za każdy procent zmniejszenia zysku lub zwiększenia straty.

2. W celu stwierdzenia, czy jednostka Państwowej Komunikacji Samochodowej w przypadku planowanej straty spełniła warunki tworzenia funduszu zakładowego —

planowaną stratę należy skorygować w takim stosunku procentowym, w jakim nastąpiło przekroczenie planu sprzedaży.”;

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Jednostki Państwowej Komunikacji Samochodowej i miejskie przedsiębiorstwa taksówkowe, które w roku 1958 osiągną poprawę planowanego wyniku, tj. zwiększą planowany zysk — dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy, przy czym na odpis ten składa się:

- a) 50% sumy osiągniętej poprawy — w przypadku osiągnięcia poprawy do 15% planowanego wyniku,
- b) dalsze 30% sumy osiągniętej poprawy — w przypadku osiągnięcia poprawy od 15% do 30% planowanego wyniku i
- c) ponadto 10% sumy osiągniętej poprawy — w przypadku osiągnięcia poprawy powyżej 30% planowanego wyniku.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do jednostek Państwowej Komunikacji Samochodowej w przypadkach zmniejszenia straty planowanej na rok 1958”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

402

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1958 r.

w sprawie określenia właściwości do wydawania zezwoleń na działalność w zakresie handlu zagranicznego.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie społecznej (Dz. U. Nr 45, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się sprawy o wydanie zezwoleń na działalność w zakresie handlu zagranicznego do właściwości Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

403

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1958 r.

w sprawie opłat pobieranych przy wydawaniu pozwoleń na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie.

Na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o pozwoleńiach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie (Dz. U. Nr 44, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłatę za pozwolenia na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie ustala się:

- 1) dla osób fizycznych w wysokości 1.000 zł,
- 2) dla osób prawnych w wysokości 3.000 zł.

§ 2. Od opłaty wolne są spółdzielcze jednostki projektowania.

§ 3. Określoną w § 1 wysokość opłat obniża się:

- 1) o 25% dla osób fizycznych i prawnych podejmujących działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie na terenach województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, olsztyńskiego, koszalińskiego, opolskiego, rzeszowskiego i zielonogórskiego,

2) o 30% dla osób fizycznych, które ukończyły 60 lat życia oraz dla inwalidów i osób, które utraciły ponad 45% zdolności zarobkowania stwierdzonej zaświadczeniem lekarskim wydanym przez wydział zdrowia prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej oraz dla repatriantów.

§ 4. Wymiaru opłaty dokonuje organ powołany do udzielenia pozwoleń (art 2 ust. 1 ustawy). Opłatę pobiera się przy wydaniu pozwolenia.

§ 5. Opłaty za wydane pozwolenia wpływają na rachunek budżetu właściwej rady narodowej.

§ 6. Uiszczenie określonych wyżej opłat nie zwalnia od obowiązku uiszczenia opłat skarbowych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

404

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1958 r.

w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo zakładanych drobnych zakładów rzemieślniczych i chałupniczych oraz przemysłu ludowego i domowego na terenie powiatu nowosądeckiego i m. Nowego Sącza.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449 i z 1955 r. Nr 22, poz. 139), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie zwolnienia od podatków nowo zakładanych drobnych zakładów rzemieślniczych i chałupniczych oraz przemysłu ludowego i domowego (Dz. U. Nr 60, poz. 289) rozciąga się na przychody osiągane z drobnych zakładów rzemieślniczych i chałupniczych oraz przemysłu ludowego i domowego:

- 1) założonych w czasie od dnia 1 sierpnia 1958 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. na terenie gromad oraz osiedli i miast powiatu nowosądeckiego o liczbie mieszkańców do 5.000,
- 2) założonych w czasie od dnia 9 maja 1958 r. do dnia 31 grudnia 1965 r. na terenie osiedli i miast powiatu nowosądeckiego o liczbie mieszkańców ponad 5.000 i na terenie m. Nowego Sącza.

§ 2. 1. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do przychodów osiąganych z rzemiosła oraz przemysłu

domowego i ludowego, wykonywanych w zakresie: garbarstwa, krawiectwa damskiego konfekcyjnego i półmiarowego, krawiectwa męskiego konfekcyjnego i półmiarowego, sitarstwa i szcztokarstwa, jeżeli opierają produkcję na włosiu końskim, tkactwa z wyjątkiem tkanin artystycznych i o charakterze regionalnym, wyrobu przedmiotów ze sztucznych tworzyw oraz złotnictwa.

2. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się również do przychodów osiąganych z pracy chałupniczej wykonywanej na zlecenie i rachunek jednostek gospodarki nie uspołecznionej w zakresie specjalności wymienionych w ust. 1.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów przyznających repatriantom dalej idące zwolnienia, określone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 18 marca 1958 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych przez repatriantów z drobnych zakładów rzemieślniczych i przemysłowych, pracy chałupniczej oraz przemysłu ludowego i domowego (Dz. U. Nr 19, poz. 80).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

405

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 26 listopada 1952 r. w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników podlegających opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospodarke nie uspołecznioną.

Na podstawie art. 101 ust. 6 dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1952 r. w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników podlegających opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospodarke nie uspołecznioną (Dz. U. z 1953 r. Nr 3, poz. 5 oraz z 1956 r. Nr 29, poz. 133) po § 26 dodaje się § 26a w brzmieniu następującym:

„§ 26a. 1. Podatnicy prowadzący hodowlę zwierząt futerkowych nie będącą działem specjalnym gospodarstwa rolnego, którzy podlegają obowiązkowi podatkowemu w podatku obrotowym — obowiązani są prowadzić księgę podatkową nr 9.

2. Księga podatkowa nr 9 powinna ujawniać w szczególności:

- 1) ilościowo — w miarę zachodzących zmian — przychód, rozchód oraz ilościowy stan zwierząt futerkowych pozostałych na koniec każdego miesiąca,
 - 2) ilość sprzedanych zwierząt i skór oraz kwoty osiągniętego obrotu ze sprzedaży.
3. Przepisów §§ 17 i 18 nie stosuje się do podatników prowadzących hodowlę zwierząt futerkowych”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*